

åbenbart den gældende lov, der giver mulighed for, at man ikke engang behøver at aflevere sådanne hemmelige arkiver, og jeg mener, det er derfor, vi er nødt til at høre lidt mere håndfast fra ministeren, at vedtagelsen også medfører en ny praksis og ikke bare, at man vil følge praksis.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes, man læser den vedtagelse, som en vis herre læser Biblen.

Mig bekendt ligger hovedproblemet i, hvordan den danske flygtningepolitik var fra 1933 til 1945, og alle har været interesserede i, om der skete en forkert sagsbehandling her. Fra pålidelig kilde ved jeg, at der ligger 70.000 sager, og jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at der er adgang til de sager, for det er der. Problemet er, at der ikke er økonomiske ressourcer til at undersøge dem alle sammen, men det får man med vedtagelsen, fordi den faktisk lover, at der skal være økonomi til det, og man lover også i vedtagelsen, at man følger med, og hvis der er nogen åbenhedsproblemer, griber man ind. Det er da også et skridt fremad.

Derfor synes jeg også, man hellere skulle koncentrere sig om, hvordan vi får skabt de administrative rammer for, at man kan gennemgå alle disse 70.000 sager og sørge for at finde ud af, om der var en ubehagelig linje i Danmark eller ej, i stedet for at tage en eller anden fiktiv diskussion om, hvorvidt der nu er det lille komma, eller der ikke er det lille komma i vedtagelsen. Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte over for mig, at også efter de gældende regler kan man selvfølgelig undersøge den linje, der blev lagt i denne række af afgørelser på flygtningeområdet. Det er jo det, det hele handler om, for det var det, Holocaustkonferencen rent faktisk drejede sig om.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg må indrømme, at jeg ikke synes, vi er blevet meget klogere af det, ministeren sagde, og det hænger jo også sammen med, at med det forslag, vi eventuelt vedtager i dag, ser det ud, som om man fra ministeriets side har fået lokket et flertal til at gå ind for nøjagtig den samme holdning, nøjagtig den samme lov. Der er ikke nogen ny lov, og det vil sige, at der ikke er nogen ny administration af de her ting. Ministeren skal sige det på en anden måde, hvis hun skal

overbevise Folketingets medlemmer om, at der er en ny administration, for vi kan ikke se, at der er en ny administration.

Hvis ministeren mener, at der er en ny administration, så vil jeg godt spørge, om det antal på 124 afslag, der var i 1998, ville have været mindre, hvis den nye situation havde været der i 1998, og om det var sådan, at redaktør Clemmensens efterladte, der gerne vil have indblik i obduktionsrapporten om deres far, kan få lov til at få adgang til de forhold med den nye administration.

Vil der altså ske nogen regelændringer? For hvis det vil være det samme, er vi jo lige vidt.

Per Stig Møller (KF):

Holocaust, folkemord, etnisk udryddelse, fordrivelse af dem, der er anderledes, det er det 20. århundredes lavpunkt. Det må aldrig gentages, og derfor skal der forskes i det på alle måder.

Der skal også forskes i de begivenheder, som gjorde det muligt, og den passivitet, som gjorde det muligt, og som omverdenen bidrog til.

Det er også derfor, vi i forslaget til vedtagelse har nævnt besættelsestidens historie og perioden fra 1933 til 1945, for her har vi en passivitet, som gjorde det muligt at foranstalte holocaust. Da omverdenen afviste jøderne, vidste tyskerne, at de kunne gøre, som de ville.

Derfor er det meget vigtigt, at vi nu finder ud af, hvad der egentlig skete, og derfor er det også helt uantageligt, hvis man har sagt nej til, at Abessinienpapirerne kan blive undersøgt, for den danske holdning til Abessinienkrigen har jo også været et signal til Tyskland om, hvordan man kunne behandle omverdenen.

Derfor skal det herfra lyde, at hvis nogen tror, de gør nogen en tjeneste ved at afvise at offentliggøre Abessinienpapirerne, så vil det være i modstrid med det forslag til vedtagelse, der nu foreligger, for her står, at det er vigtigt, at alle dokumenter af betydning for afdækning af holocaust og besættelsestidens historie bliver tilgængelige for offentligheden. Det opfatter jeg som et helt afgørende svar på spørgsmålet om Abessinien.

Det er jo sådan, at her 60 år efter Danmarks besættelse kommer der stadig væk nye oplysninger frem om Danmarks optræden før, under og efter Anden Verdenskrig, som forrykker vores billede, og politikken under besættelsen var jo desværre ikke en følge af selve besættelsen, men i grunden en fortsættelse af den tilpas-